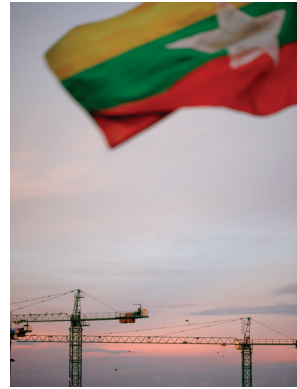

မက်ကင်ဆေး ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

မြန်မာနိုင်ငံအတွက် အချိန်အခါကောင်း
တစ်မှုထူးခြားသော အခွင့်အရေးများနှင့်
အဓိကစိန်ခေါ်မှုများ

The McKinsey Global Institute

The McKinsey Global Institute (MGI), the business and economics research arm of McKinsey & Company, was established in 1990 to develop a deeper understanding of the evolving global economy. Our goal is to provide leaders in the commercial, public, and social sectors with the facts and insights on which to base management and policy decisions.

MGI research combines the disciplines of economics and management, employing the analytical tools of economics with the insights of business leaders. Our “micro-to-macro” methodology examines microeconomic industry trends to better understand the broad macroeconomic forces affecting business strategy and public policy. MGI’s in-depth reports have covered more than 20 countries and 30 industries. Current research focuses on four themes: productivity and growth; the evolution of global financial markets; the economic impact of technology and innovation; and urbanisation. Recent research covers job creation, infrastructure productivity, cities of the future, and the impact of the Internet.

MGI is led by McKinsey & Company directors Richard Dobbs and James Manyika. Michael Chui, Susan Lund, Jaana Remes, and Yougang Chen serve as MGI principals. Project teams are led by a group of senior fellows and include consultants from McKinsey’s offices around the world. These teams draw on McKinsey’s global network of partners and industry and management experts. In addition, leading economists, including Nobel laureates, act as research advisers.

The partners of McKinsey & Company fund MGI’s research; it is not commissioned by any business, government, or other institution. For further information about MGI and to download reports, please visit www.mckinsey.com/mgi.

McKinsey & Company in ASEAN

McKinsey & Company is a global management consulting firm that helps many of the world’s leading organisations address their challenges. With consultants deployed in more than 50 countries across the globe, McKinsey advises 95 of the 100 largest corporations, government agencies in more than 85 countries, and leading institutions in the social sector on strategic, operational, organisational, and technological issues. For more than eight decades, the firm’s primary objective has been to serve as an organisation’s most trusted external adviser on critical issues facing senior management.

Situated in a region of unique economic, cultural, and religious diversity, McKinsey & Company in Southeast Asia is one of the Firm’s fastest-growing office complexes. Since McKinsey established Jakarta as its first office in the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN) region in 1995, it has opened offices in Malaysia, Singapore, the Philippines, Thailand, and, most recently, in Vietnam in 2008. With a team of more than 300 global and local professionals, McKinsey has served clients across the public, private, and social sectors in the region to address their most important challenges as Southeast Asia grows as an important, integrated regional market. McKinsey & Company in Southeast Asia is led by McKinsey director Oliver Tonby.

မက်ကင်ဆေး ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

မြန်မာနိုင်ငံအတွက် အချိန်အခါကောင်း
တစ်မှုထူးခြားသော အခွင့်အရေးများနှင့်
အဓိကစိန်ခေါ်မှုများ

Heang Chhor
Richard Dobbs
Doan Nguyen Hansen
Fraser Thompson
Nancy Shah
Lukas Streiff

အနှစ်ချုပ်

မြန်မာနိုင်ငံသည် အထွတ်အထိပ်အချိန်အခါသို့ ရောက်ရှိနေလေပြီ။¹ ဆယ်စုနှစ်များစွာ အာဏာရှင်စနစ် ကျင့် သုံးခဲ့ပြီးနောက် အစိုးရက နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးပြုပြင်ပြောင်းလဲမှု လုပ်ငန်းစဉ်များကို ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုခဲ့သည်။ ပေါ် ပေါက်ဆဲ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုများ ပဋိပက္ခများနှင့် လူမှုအဖွဲ့အစည်းလိုက် အကြမ်းဖက်မှုများကို ဖြေရှင်းရန် ငြိမ်းချမ်းရေး လုပ်ငန်းစဉ်သည်လည်း ပြန်လည်သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာပြီဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် နှစ်ပေါင်းများစွာတိုင် ပယ်ခံခဲ့ရပြီးနောက် ပွင့်လင်းသော ဈေးကွက် စီးပွားရေးအခြေခံအုတ်မြစ်များကိုလည်း ချမှတ်ဆောင်ရွက် လျက်ရှိသည်။

အခြေအနေအရပ်ရပ်သည် နှစ်လိုဖွယ်ဖြစ်နေသော်လည်း စိတ်ပျက်ဖွယ်ကောင်းသော အခြေအနေများ ပေါ်ပေါက်နိုင်သည်။ မျက်မှောက်ကာလ တွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် ယင်း၏ပြောင်းလဲမှုနှင့် ပွင့်လင်းမှုလုပ်ငန်းစဉ်ကို ထောက်ခံရန် ထက်သန်နေသော နိုင်ငံတကာ လူ့အဖွဲ့အစည်း၏ ထောက်ခံအားပေးမှုကို ရရှိခံစားနေပေသည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများကလည်း တစ်ယူချင်းသော တိုးတက်ကောင်းမွန်လာသည့် ဈေးကွက်အလားအလာကို စိတ်ဝင်စား လျက်ရှိကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာတွင် စီးပွားရေး အလျင်အမြန်ဆုံး ကြီးထွားလာသောဒေသ၏ ဗဟိုချက်တွင် တည်ရှိနေပြီး ဒီဂျစ်တယ်ခေတ်သို့ ရောက်ချိန်တွင် အသွင်ကူးပြောင်းမှုကို စတင်လာခဲ့သည်။ ရာစုနှစ်တစ်ခုနီးပါးမျှ စီးပွားရေး ရပ်တန့်ခဲ့ပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံ၏ဖွံ့ဖြိုးမှု အလွန်အမင်း နိမ့်ကျမှုကြောင့် အာရှတိုက်တစ်ခုလုံး GDP ၏ ၀.၂% မျှသာရှိသော မြန်မာ့စီးပွားရေးသည် အခြေခံစိန်ခေါ်မှုများနှင့် ကြုံတွေ့လာရသည်။ သို့ရာတွင် နိုင်ငံ၏ စိမ်းလန်းစိုပြေသော အခြေအနေကို အခွင့်ကောင်းယူကာ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၏ အလယ်အလတ် အဆင့်များကို ခုံပြန်ကျော်လွှား၍ မကြာသေးမီကမှ လွတ်မြောက်လာသော ပြည်သူတို့၏ ကြီးမားသောမျှော်မှန်းချက်များနှင့် ကိုက်ညီစေမည့် လုံလောက်သော အလုပ်အကိုင်များကို ဖန်တီးပေးရန် အခြေအနေများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ကြီးမားသော မသေချာမရေရာမှုများလည်း ဆက်လက်တည် ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများက မြန်မာနိုင်ငံ၌ စီးပွားလုပ်ကိုင်ရန် တက်တက် ကြွကြွ စဉ်းစားလျက်ရှိကြသော်လည်း လူအများတို့ကမူ အစိုးရက တိုင်းရင်းသားလူမျိုးစုနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်း အကြမ်းဖက်မှုများကို ဖြေရှင်းနိုင်ပြီး နိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးနှင့် တည်ငြိမ်ရေးဆီသို့ ဦးတည်သော လက်ရှိ အရှိန်ကိုထိန်းသိမ်းကာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အဆင်ပြေစွာဆောင်ရွက်နိုင်မှု တိုးတက်စေရန် အာမခံချက်ပေး စေလိုကြသည်။ ပြောင်းလဲမှုခိုင်မာရေးနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ သူများ၊ ထောက်ခံသူများ၏ စိတ်ဝင်စားမှုအဆင့်ကို အဆိုပါနိုင်ငံရေးနှင့် စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ရွေးချယ်မှုတို့က အဆုံးအဖြတ်ပေးကြပေမည်။ ထို့ကြောင့်မြန်မာနိုင်ငံ စီးပွားရေး အသွင်ပြောင်းမှု၏ အောင်မြင်ရေးသည်လည်း ဤအချက်ပေါ် တွင်လည်းမူတည်နေသည်။

1 အာဏာရစစ်အစိုးရသည် ၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် ဘားမားဟူသော အင်္ဂလိပ်အသုံးအနှုန်းမှ မြန်မာနိုင်ငံဟူသော အသုံးအနှုန်းသို့ ပြောင်းလဲခဲ့သည်။ ထိုအမည်ကို လက်ရှိအချိန်အထိ တရားဝင်သုံးစွဲလျက်ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်တွင်းပြည်ပအဖွဲ့အစည်းများက ထိုသို့ အမည်ပြောင်းလဲခြင်းကို အသိအမှတ်မပြုသော်လည်း အစီရင်ခံစာတွင် မြန်မာနိုင်ငံဟူသော အမည်ကိုသာ ရွေးချယ်သုံးနှုန်းထားသည်။

ကဏ္ဍမျိုးစုံ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်စေခြင်းအားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသည် ယင်း၏စီးပွားရေးပမာဏကို လေးဆကျော်တိုး ကာ ၂၀၃၀-ပြည့်နှစ် မတိုင်မီ ဒေါ်လာဘီလီယံ ၂၀၀ကျော်အထိ ကြီးထွားနိုင်သော အလားအလာရှိသည်။ သို့ရာတွင် စီးပွားရေးကြီးထွားမှုအတွက် စီမံကိန်းတစ်ရပ် မဖြစ်မနေရေးဆွဲကာ ထိရောက်စွာ အကောင်အထည် မဖော်နိုင်ခဲ့လျှင်မူ မျက်မှောက်ကာလ၌ ရရှိထားသောစေတနာကောင်းများနှင့် သတိနှင့်ယှဉ်သော အကောင်းမြင်နေမှုတို့သည်လည်း လျင်မြန်စွာ ပျောက်ကွယ်သွား နိုင်သည်။

ဤအစီရင်ခံစာတွင် မက်ကင်ဆေးနှင့် ကုမ္ပဏီ၏စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် စီးပွားရေးသုတေသနလက်ရုံး ဖြစ် သော မက်ကင်ဆေးဂလိုဘယ်အင်စတီကျု (MGI) သည် မြန်မာနိုင်ငံက ကမ်းလှမ်းသော စီးပွားရေး အလားအလာ များကို အကဲဖြတ်၍ ခေတ်သစ်စီးပွားရေး ကြီးထွားမှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုအခွင့်အလမ်းပြတင်းပေါက်သို့ မြန်မာနိုင်ငံက ခုန်ပြန်ဝင်ရောက်နိုင်မည့် နည်းလမ်းကို စူးစမ်းရှာဖွေသည်။

“မြန်မာနိုင်ငံသည် ယင်း၏ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု ကနဦးအဆင့်တွင် ရှိနေသည့်တိုင် မငြင်းနိုင် သော အခွင့်အလမ်းကောင်းအချို့ ရှိနေသည်။”

မြန်မာနိုင်ငံသည် အလွန်ကြီးမားသော ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု၊ ကုန်ထုတ်စွမ်းအားနှင့် အာရှတလျှောက် ပြန့်ပွား နေသော ဆင်းရဲမွဲတေမှုတို့နှင့် အကြီးအကျယ် လွှဲချော်ခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးနှင့် အသွင်ကူးပြောင်း ရေးလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် ရပ်တည်နေသည့် ကာလပတ်လုံး မြန်မာနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံကို တည်ဆောက်နိုင် ရေးအတွက် ကိုယ်ပိုင် ပိုင်ဆိုင်မှုများနှင့် ခိုင်မာသည့် ပြင်ပပတ်ဝန်းကျင်မှထောက်ခံမှုတစ်ရပ်ရှိနေသည်။

“နှစ်ပေါင်းများစွာ စီးပွားရေးရပ်တန့်နေပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံသည် အာရှတွင် နောက်ကျကျန် ခဲ့သည်။”

၁၉၀၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်အကြား ကမ္ဘာ့စီးပွားရေးသည် တစ်နှစ်လျှင် GDP ဖွံ့ဖြိုးမှု (၃ %) ရရှိ လာကာ ရှေ့သို့တိုးတက်လာခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏စီးပွားရေးကြီးထွား မှုမှာ သိသိသာသာကျဆင်းလာကာ ခန့်မှန်းခြေအား ဖြင့် တစ်နှစ်လျှင် (၁.၆ %) သာရှိသည်။ အဆိုပါကာလအတွင်း ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP သည် လေး ဆ မြင့်တက်ခဲ့ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ၏ လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP မှာ စင်စစ်အားဖြင့် ရပ်တန့်နေခဲ့သည်။

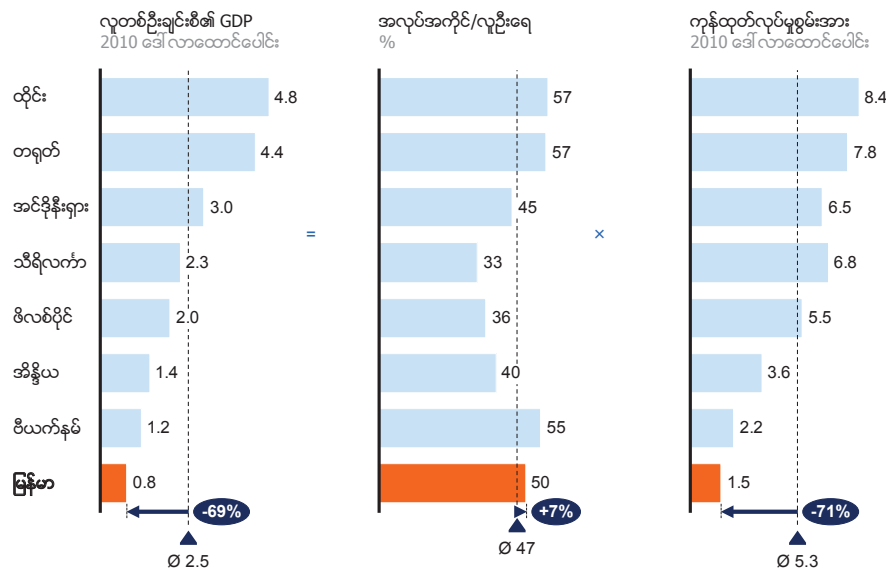
မြန်မာနိုင်ငံ၏ဖွံ့ဖြိုးမှုသည် ၁၉၉၀-ပြည့်နှစ်ကတည်းက မြင့်တက်လာခဲ့သော်လည်း အာရှတလျှောက်၏ ဖွံ့ဖြိုး မှုနှုန်းထက် များစွာနည်းပါးနေသေးသည်။ ၁၉၉၀ နှင့် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ GDP သည် တစ်နှစ်လျှင် ပျမ်းမျှ (၄.၇ %) တိုးတက်သည်ဟု ခန့်မှန်းသည်။ ထိုနှုန်းသည် ယင်း၏ အာရှအိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများ၏ နှစ်စဉ်ပျမ်းမျှ တိုး တက်မှု (၆ %)ခန့်ထက် လျော့နည်းနေဆဲဖြစ်သည်။ အာရှတွင် လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP တိုးတက်မှုပျမ်းမျှ (၄.၂%) နှင့် နှိုင်းယှဉ်ပါက မြန်မာနိုင်ငံ၏ နှစ်စဉ်တစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP တိုးတက်မှုသည် (၂.၇ %) သာရှိသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ တစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP နည်းပါးနေခြင်းသည် အာရှ၏ထင်ရှားသောအလုပ်သမား ကုန်ထုတ် စွမ်းအား တိုးတက်မှုတွင် မြန်မာနိုင်ငံက လမ်းလွဲနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ပျမ်းမျှအားဖြင့် မြန်မာလုပ်သားတစ်ဦး၏ တစ်နှစ် ပတ်လည် အလုပ်သည်စီးပွားရေးတန်ဖိုးကို ဒေါ်လာ ၁,၅၀၀ ခန့်သာ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်ပြီး အခြားသောအာရှ (၈) နိုင်ငံ၏ ပျမ်းမျှထက် (၇၀%) လျော့နည်းနေပေသည်။ (ပြကွက် E-1)

ပြကွက် E-1

မြန်မာနိုင်ငံ၏ တစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP အားနည်းခြင်းသည် ကုန်ထုတ်လုပ်မှုစွမ်းအား နိမ့်ကျမှုကြောင့်ဖြစ်သည်။

လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP လေလွင့်မှု (အမှန်) ၊ ၂၀၁၀။

မှတ်ချက် ။ စကေးမပါဝင်ပါ

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၀-ကျော်က မြန်မာနိုင်ငံ၏ GDP ကြီးထွားမှုအရှိန်နှေးနေခြင်းမှာ ကုန်ထုတ်စွမ်းအား တိုးတက်မှုထက် လူဦးရေတိုးတက်လာမှုကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကုန်ထုတ်စွမ်းအား နိမ့်ကျမှု အခြေခံကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ ၏လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP နိမ့်ကျနေခဲ့သည်။ ကုန်ထုတ်စွမ်းအား ကွာဟမှုသည် ကဏ္ဍအားလုံးတစ်လျှောက်တွင် တည်ရှိနေသော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးသည် နိုင်ငံအများစုတွင် ကုန်ထုတ် စွမ်းအား နိမ့်ကျသောကဏ္ဍ ဖြစ်သည့် စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍပေါ်တွင် အားပြုပိုနေခြင်းကြောင့်လည်းဖြစ်ပေသည်။ စင်စစ် အားဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံတွင် GDP ၏ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍဝေစုသည် ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် (၃၅ရာခိုင်နှုန်း)ရှိရာမှ ၂၀၁၀-ပြည့်နှစ်တွင် (၄၄ရာခိုင်နှုန်း)အထိ မြင့်တက်လာခဲ့သည်။ ထိုစဉ်တွင် အခြားအာရှနိုင်ငံများသည် ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှုကဏ္ဍများဖွံ့ဖြိုးလာခဲ့သဖြင့် ယင်းတို့၏ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍဝေစု ထိုးကျလာခဲ့သည်။ အာရှတွင် ကျန်သောနိုင်ငံများ၏ GDP ၏ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍ ပျမ်းမျှဝေစုမှာ ၂၀၁၀-ပြည့်နှစ်တွင် (၁၂ရာခိုင်နှုန်း)သာ ရှိခဲ့သည်။

ကမ္ဘာ့ကျန်သော အစိတ်အပိုင်းများတွင် စိတ်တိုင်းကျ ဆုံးဖြတ်ဝယ်ယူနိုင်သော ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် ဝန်ဆောင်မှုများအပြင် မရှိမဖြစ်လိုအပ်မှုများတွင် ငွေကြေးသုံးစွဲနိုင်ရန် တစ်နေ့ဝင်ငွေ (၁၀)ဒေါ်လာကျော် (PPP) ရရှိကြသည့် စားသုံးသူ လူတန်းစားများဖြင့် တိုးပွားလျက်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံသည်ကား ယင်း၏ ဖွံ့ဖြိုးမှုနှေးကွေးသည့် သမိုင်းကြောင်းရှည်ကြာမှုကြောင့် အလွန်ဆင်းရဲသည့်နိုင်ငံအဖြစ် ကျန်ရှိနေဆဲဖြစ်သည်။ မျက်မှောက်ကာလတွင်ကမ္ဘာ့ လူဦးရေ၏ (၃၅ ရာခိုင်နှုန်း)သည် ကမ္ဘာ့စားသုံးနိုင်သော လူတန်းစားဝင်များဖြစ်သော်လည်း မြန်မာ့လူဦးရေ၏ (၄ ရာ ခိုင်နှုန်း)သာလျှင် ထိုလူတန်းစားတွင် ပါဝင်ပေသည်။ ကမ္ဘာ့စားသုံးနိုင်သော လူတန်းစား ၂.၅ ဘီလီယံတွင် (၄၀ ရာ ခိုင်နှုန်း) သို့မဟုတ် ၁ ဘီလီယံသည် အာရှတွင်နေထိုင်ကြသည်။

“သို့ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အငြင်းမပွားနိုင်သော အားသာချက်များရှိသည်”

အဓိကစိန်ခေါ်မှုများနှင့် ကြုံတွေ့ရသည့်ကြားမှပင် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပင်ကိုယ်စွမ်းအားများရှိသည်။ ယင်း၏ တည်နေရာနှင့် ဒီဂျစ်တယ်ခေတ်၌ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများ စတင်ခြင်းသည် နိုင်ငံအတွက် ကံကောင်းသည့် အကျိုးတရား ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပင်ကိုယ်စွမ်းအားများမှာ အာရှ၏ ရေနံနှင့် သဘာဝဓာတ်ငွေ့ ပမာဏစတုတ္ထမြောက်အဖြစ် ခန့်မှန်းထားသောခါတ် သဘာဝ အရင်အမြစ်နှင့် အဖိုးတန်သော၊ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း အဖိုးတန်သော ကျောက်မျက် ရတနာများပါဝင်သည်။ ကမ္ဘာ့ကျောက်စိမ်းထုတ်လုပ်မှုတွင် မြန်မာနိုင်ငံက (၉၀ရာခိုင်နှုန်း) ပါ ဝင်သည့်ပြင် ပတ္တမြား၊ နီလာထုတ်လုပ်သော ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်းနိုင်ငံများတွင်လည်း မြန်မာနိုင်ငံပါဝင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ သည် ၂၅-နိုင်ငံမြောက် ထွန်ယက်စိုက်ပျိုးမြေ အကျယ်ပြန့်ဆုံးဖြစ်သည့်ပြင် လူတစ်ဦးချင်းစီ၏ ရေသုံးစွဲနိုင်မှု ပမာဏသည်လည်း တရုတ်နှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံတို့ထက် ၁၀-ဆ များပြားသည်။ ထို့ပြင် ခန့်မှန်းခြေလူဦးရေ စုစုပေါင်းသန်း (၆၀)ခန့်တွင် အလုပ်လုပ် နိုင်သော အသက်အရွယ်ရှိ (၁၅ နှစ်မှ ၄၅ နှစ်) လူဦးရေမှာ ၄၆-သန်းခန့်မျှ ရှိသည်။ နိုင်ငံခြားတွင် အလုပ်လုပ် ကိုင်သူ ဦးရေသည် ၃-သန်း မှ ၅-သန်းခန့်အထိရှိပြီး ၎င်းတို့သာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ပြန်လာပါက ၎င်းတို့၏အတွေ့အကြုံများ က နိုင်ငံကိုအကျိုး ဖြစ်ထွန်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် ဘင်္ဂလားဒေ့ရှ်၊ တရုတ်၊ အိန္ဒိယ၊ လာအိုနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့အကြား လမ်းဆုံများတွင် တည်ရှိ နေခြင်းကလည်း အားသာချက်တစ်ရပ်ဖြစ်ပြီး အဆိုပါနိုင်ငံများသည် ကမ္ဘာ့လူဦးရေ၏ (၄၀ရာခိုင်နှုန်း) ရှိကာ ကြီးမား ကျယ်ပြန့်သော ဈေးကွက်အလားအလာများလည်းရှိသည်။ ခြုံချိဆိုရသော် မြန်မာနိုင်ငံသည် လူဦးရေဘီလီယံဝက် ကျော်^၂ ၏ ဈေးကွက်ကြီးနှင့် နီးကပ်လျက်ရှိပေသည်။ အဆိုပါ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးသော အာရှနိုင်ငံများသည်လျင်မြန်စွာ စီးပွားရေး ကြီးထွားလာ နေရုံမျှမက ထိုဒေသအတွင်း စီးပွားရေးပေါင်းစည်းမှုသည်အရှိန်ဖြင့် စုစည်းလျက်ရှိရာ အဆိုပါလမ်းစဉ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ လည်း ပါဝင်နေပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ၂၀၁၄-ခုနှစ်တွင် အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများအသင်းကြီး (ASEAN) ၏ အလှည့်ကျဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အဖွဲ့အစည်းပေါင်းစုံနှင့် အလှူရှင်များထံမှ ကြီးမားလာ သော အထောက်အပံ့များ ရရှိနေပေသည်။ အရေးယူပိတ်ဆို့မှုများကိုလည်း ဖယ်ရှား ပေးခဲ့ပြီး နိုင်ငံခြားအစိုးရများက လည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ အဆက်အသွယ် ပြတ်တောက်ပြီးနောက် မြန်မာနိုင်ငံတွင် သံရုံးများဖွင့်လှစ်လာကြသည်။ ယမန်နှစ်တစ်နှစ်တည်းတွင်ပင် ကုန်သွယ်ရေး

၂ အိန္ဒိယပြည်၏ ၂၀၁၁ ခုနှစ် သန်းခေါင်စာရင်းမှ ရရှိသော အိန္ဒိယပြည်နယ်များ၏ လူဦးရေမှလွဲ၍ ကိန်းဂဏန်းအားလုံးသည် ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် အတွက်ဖြစ်ပြီး ထိုကိန်းဂဏန်းများကို ကုလသမဂ္ဂနှင့် တရုတ်အမျိုးသားစာရင်းအင်း ဗျူရိုတို့မှ ရရှိသည်။

ကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့ ဒါဇင်ပေါင်းများစွာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ လာရောက်ကခြင်းသည် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရန် အလားအလာရှိသောသူတို့၏ စိတ်ဝင်စားမှုကို ဖော်ညွှန်းသည့် အရိပ်လက္ခဏာဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ အမွေဆက်ခံထားသည့် အခြေခံအဆောက်အအုံများ မရှိသလောက်နည်းပါးသဖြင့် အကျိုးပိုရှိသော အခြေခံအဆောက်အအုံသစ်များကို တည်ဆောက်နိုင်သည့် အခြေအနေလည်းရှိနေသည်။ တစ်ဖန် ဘဏ်လုပ်ငန်း၊ လက်လီလုပ်ငန်း၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှုနှင့် စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍတို့တွင် သမားရိုးကျ အုတ်နှင့် အင်္ဂတေသုံးစွဲမှုအတွက် ကုန်ကျစရိတ်ကို ရှောင်ရှားရန် ဒီဂျစ်တယ်နည်းပညာကို အသုံးပြုနိုင်သည်။ ဝေးလံခေါင်ပါး ကျေးလက်ဒေသများရှိ အဆင်းရဲဆုံး ရပ်ရွာများအား စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်းနှင့် အများပြည်သူ ဝန်ဆောင်မှု များအလှမ်းမှီရန် ဆက်သွယ်မှုများကိုလည်း တည်ဆောက်နိုင်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးသည်

၂၀၃၀-ပြည့်နှစ်အထိကာလအတွင်း ၄-ဆ ကြီးထွား နိုင်သော်လည်း စိတ်ပျက်ဖွယ် အခြေအနေနှင့် ကြုံတွေ့နိုင်ခြေရှိသည်

လက်ရှိ လူဦးရေလမ်းကြောင်းများအတိုင်း ဆက်လက်ပေါ်ပေါက်နေပြီး အလုပ်သမား ကုန်ထုတ်စွမ်းအားစု ကြီးထွားမှုသည် လည်း လွန်ခဲ့သောနှစ် (၂၀)က အတိုင်းပင် ရှိနေဦးမည်ဆိုပါက နှစ်စဉ် GDP ကြီးထွားတိုးတက် မှုသည် (၃.၇%) အထိ နိမ့်ကျနေပေဦးမည်။ သို့ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ စီးပွားရေး၏ အဓိကကဏ္ဍ ၇-ခု၏ အလားအလာ များကို ပြည့်ဝစွာ ထုတ် ယူအသုံးပြုနိုင်အောင် ဆောင်ရွက်လျှင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုသည် နှစ်စဉ် (၈%) အထိ လျင်မြန်စွာရောက်ရှိ မည့်အလားအလာရှိသည်။ ထိုကဏ္ဍ ၇-ခုအား ချဲ့ထွင်ခြင်းဖြင့် စီးပွားရေး ပမာဏသည် ၂၀၁၀-ပြည့်နှစ်တွင် ဒေါ်လာ ၄၅-ဘီလီယံ ယံရှိရာမှ ၂၀၃၀-ပြည့်နှစ်တွင် ဒေါ်လာဘီလီယံ (၂၀၀)ကျော် အထိ ၄-ဆ ကျော်မျှ တိုးတက်လာနိုင်သည့်အပြင် တစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP သည်လည်း ၂၀၁၀-ပြည့်နှစ်တွင် ဝယ်အား နှုန်းပြည့် (PPP) ဒေါ်လာ (၁၃၀၀) မှသည် ၂၀၃၀-ပြည့်နှစ် တွင် ဒေါ်လာ (၅,၁၀၀) အထိ ရောက်ရှိလာနိုင်ပေသည်။ ထိုသို့ဖြင့် ၂၀၃၀-ပြည့်နှစ်တွင် ပြည်သူ ၁၈-သန်းခန့် ဆင်းရဲ တွင်းမှ လွတ်မြောက်လာနိုင်ပေသည်။³ (တစ်ဦးချင်းစီ၏ ဝင်ငွေ သည်တစ်နေ့လျှင် ၁.၂၅ ဒေါ်လာကျော်ရှိလာနိုင်သည်။)

3 မြန်မာနိုင်ငံသည် ၂၀၁၀ နှင့် ၂၀၃၀ ပြည့်နှစ်ကြား GDP (စာရင်းစွဲ) ကြီးထွားလာလျှင် တစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP တိုးတက်မည့် ပမာဏအတိုင်း တရုတ်၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ သီရိလင်္ကာနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံတို့ကလည်း ယင်းတို့ တစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP မြှင့်တင်ခဲ့စဉ်က ဆင်းရဲမွဲတေမှု ပျမ်းမျှ လျော့ချရန်နှုန်းကို မူတည်ကာ ဆင်းရဲမွဲတေမှု လျော့ချခြင်းကို တွက်ချက်ခြင်းဖြစ်သည်။ တစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP (PPP) အတွက် IFM မှလည်းကောင်း အချက်အလက်များနှင့် ဆင်းရဲမွဲတေမှု အချိုးအတွက် ကမ္ဘာ့ဘဏ်မှ အချက်အလက်များကို အသုံးပြု ထားသည်။ တစ်ဦးချင်းစီ၏ တစ်နေ့ဝင်ငွေ ၁.၂၅ ဒေါ်လာအောက်ရှိလျှင် ဆင်းရဲမွဲတေဟုဖွင့်ဆိုသည်။

အခြားဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ၏ မကြာသေးမီ အတွေ့အကြုံများအရ မြန်မာနိုင်ငံ၏စီးပွားရေး ကြီးထွားမှုထိုသို့သော အရှိန်ရရှိရန် စိန်ခေါ်မှုတစ်ရပ်ဖြစ်သော်လည်း ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော အခြေအနေဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး ဆဲနိုင်ငံများတွင် ဝင်ငွေသည် သမိုင်းတွင်မကြုံဖူးအောင် လျင်မြန်စွာ မြင့်တက်လာလျက်ရှိသည်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးအနေအထားအရ တစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP ကို PPP ခေါ်လာ (၁၃၀၀) မှ (၂၆၀၀) အထိ နှစ်ဆမြင့်တက်ရေးအတွက် ပျမ်းမျှကြာမြင့်ချိန်သည် ၁၉၆၀-ပြည့်နှစ်မတိုင်မီက ၄၇-နှစ်ရှိရာမှ ၂၀၀၀-ပြည့်နှစ်ကတည်းက ၁၇-နှစ်အထိ လျော့ကျလာခဲ့သည်။ အင်ဒိုနီးရှား သည် ယင်း၏တစ်ဦးချင်း GDP (PPP) ကို မြန်မာနိုင်ငံ၏ မျက်မှောက်ကာလအဆင့်ထက် ၄ဆပိုမြင့်တက်ရေးအတွက် ၁၄-နှစ်မျှသာ အချိန်ယူခဲ့ရပြီး ထိုင်းနိုင်ငံက ၁၃-နှစ်သာ အချိန်ယူခဲ့ရသည်။ တရုတ်နိုင်ငံက ယင်း၏တစ်ဦးချင်း GDP ကို ၁၂-နှစ်အတွင်း ၄-ဆ မြင့်တက်အောင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်။⁴

အမှန်တကယ်နှစ်စဉ် GDP ကြီးထွားနှုန်းကို (၈%) ရရှိရေးအတွက် မြန်မာနိုင်ငံသည် နှစ်စဉ်ကုန်ထုတ် စွမ်းအားတိုးဖွံ့ဖြိုးမှုကို (၂.၇-ရာခိုင်နှုန်း) မှသည် (၇-ရာခိုင်နှုန်း) အထိ ရရှိအောင် အရှိန်အဟုန်မြှင့်ရန်လိုအပ်သည်။ (ပြကွက် E-2)။ ထို့ပြင် ထိုသို့သောအရှိန်သည် ခက်ခဲလိမ့်မည်ဖြစ်သော်လည်းမဖြစ်နိုင်ဟု ပြော၍မရကြောင်း အခြား အာရှစီးပွားရေး နိုင်ငံများ၏ အတွေ့အကြုံများအရ သိရှိရသည်။ ဥပမာ - တရုတ်နိုင်ငံ၏ ကုန်ထုတ်စွမ်းအားသည် ၁၉၉၄ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိ နှစ်စဉ် (၇-ရာခိုင်နှုန်း) တိုးတက်ခဲ့ပြီး ထိုကာလအတွင်း ယင်း၏အလုပ်သမားကုန်ထုတ် စွမ်းအားကို ခေါ်လာ (၃၆၀၀) မှ ခေါ်လာ (၆၈၀၀) (PPP) အထိ ၂-ဆ နီးပါး မြင့်တက်နိုင်ခဲ့သည်။ အလားတူစွာပင် ထိုင်းနိုင်ငံက လည်း ယင်း၏အလုပ်သမား ကုန်ထုတ်စွမ်းအားကို ၁၉၈၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၅ ခုနှစ်အကြား နှစ်စဉ် (၆.၅-ရာခိုင်နှုန်း) တိုးမြှင့်ကာ ခေါ်လာ (၄၈၀၀) မှသည် ခေါ်လာ (၁၀၈၀၀) အထိ မြှင့်တင်နိုင် ခဲ့သည်။⁵

ဆွေးနွေးမှုအမြောက်အများပြုလုပ်ခဲ့ပြီး စွမ်းအင်နှင့်သတ္တုတူးဖော်ရေးကဏ္ဍတို့၏ အလားအလာကောင်းများ အတွက် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ကောင်းနေချိန်တွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် လျင်မြန်သော ကြီးထွားမှုကို ဖြည့်ဆည်းပေးတော့မည် ဆိုပါက စီး ပွားရေးကဏ္ဍတစ်ခု သို့မဟုတ် နှစ်ခုပေါ်တွင်သာ အမြင်ကျဉ်းစွာ မှီခိုအားထားမနေနိုင်ပေ။ ပို၍အမျိုးအစား စုံလင်ကွဲ ပြားသော စီးပွားရေးကို လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။ သို့ရာတွင် စီးပွားရေး၏ အဓိကကဏ္ဍ (၇) ရပ်၏ အလားအလာ များကို အပြည့် အဝထုတ်ယူ အသုံးပြုခြင်းဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံသည် GDP ကို ၂၀၃၀-ပြည့်နှစ်တွင် ခေါ်လာဘီလီယံ (၂၀၀) ကျော် မြှင့်တင် နိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။ (ပြကွက် E-3)။ သို့ဖြင့် ၂၀၃၀-ပြည့်နှစ်အထိ အလုပ်အကိုင်ပေါင်း ၁၀-သန်းကျော် ကို ဖန်တီးပေးနိုင်ပေလိမ့်မည်။

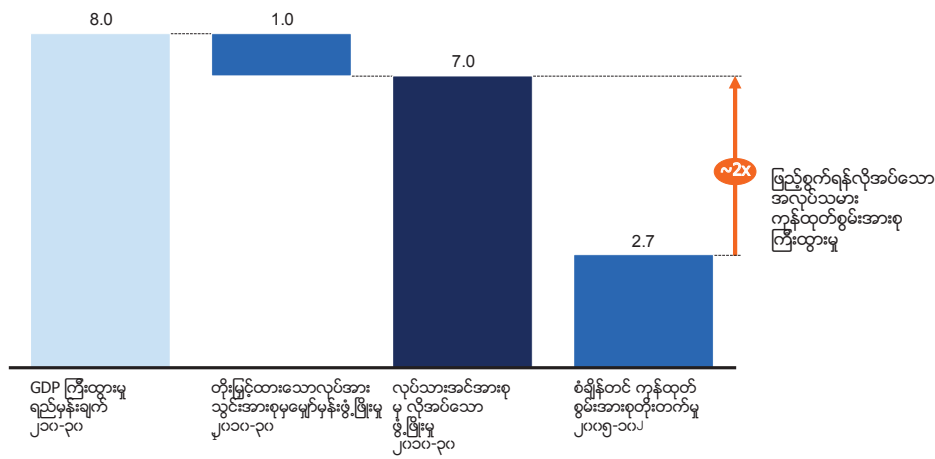
4 IMF တစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP (PPP) ကို အသုံးပြုထားသည်။

5 IMF မှ တစ်ဦးချင်းစီ၏ GDP (PPP) ကို အသုံးပြုထားပြီး IHS Global Insight မှ အလုပ်အကိုင် အရေအတွက်များကို အသုံးပြုထားသည်။ တရုတ်နိုင်ငံမှ အချက်အလက်များသည် ၁၉၉၄ မှ ၂၀၀၆ ခုနှစ်အထိဖြစ်ပြီး ထိုင်းနိုင်ငံမှ အချက်အလက်များမှာ ၁၉၈၂ မှ ၁၉၉၅ ခုနှစ်အထိ ဖြစ်သည်။

ပြက္ခာ E-2

၂၀၂၀-ပြည့်နှစ်ကာလအထိနှစ်စဉ် GDP(၈%) တိုးတက်စေရန် ကုန်ထုတ်စွမ်းအားကို ၂-ဆကျော်မြှင့်တင်ရန်လိုအပ်သည်။

နှစ်စဉ် GDP ကြီးထွားနှုန်းအမှန် %

မှတ်ချက် ၊ အနီးဆုံး သုညကိန်းဂဏန်း ယူထားသောကြောင့် စုစုပေါင်းကိန်းဂဏန်း လွဲနိုင်သည်။

(၁) ၂၀၂၀-ခုနှစ်ရှိ ပါဝင်ဆောင်ရွက်မှုနှင့် အလုပ်အကိုင်နှုန်းအဆင့်များ

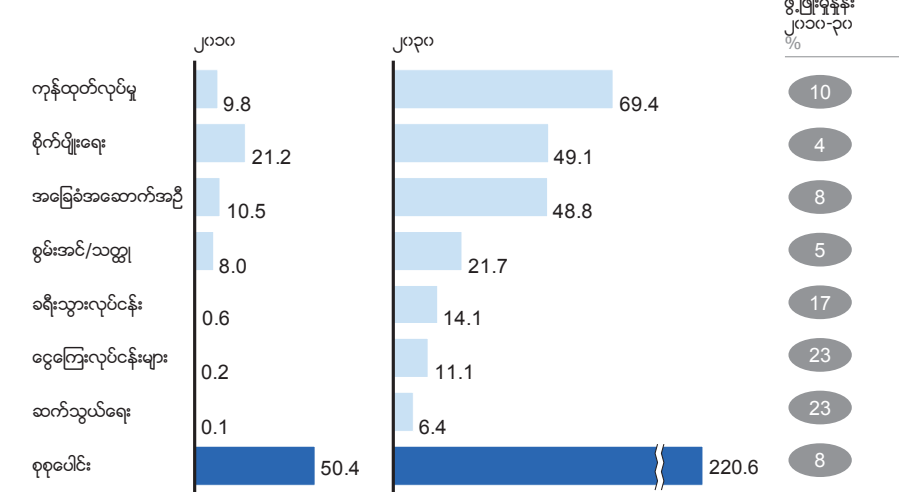
(၂) ၁၉၉၀ ခုနှစ်မှ ၂၀၁၀ ခုနှစ်အထိ ကုန်ထုတ်စွမ်းအားစု ခွဲခြားမှုကို အသုံးပြုလျှင် ခွဲခြားမှုသည် (၂.၅%) ထက်ပင် လျော့ကျနေမည်။

သတင်းအရင်းအမြစ် ၊ နိုင်ငံတကာ ငွေကြေးရန်ပုံငွေအဖွဲ့ အာရှခွဲခြားရေးဘဏ် စီမံဌာန၏ မြန်မာစီးပွားရေး သုံးသပ်ချက် ၂၀၀၅-၀၆ ခုနှစ်၊ မြန်မာရန်ပုံငွေ၊ မြန်မာနိုင်ငံ ဗဟိုဓာရင်းအင်းဌာန၊ မက်ကင်ဆေး ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်ဆန်းစစ်ချက်

ပြက္ခာ E-3

ကဏ္ဍ ၇-ရပ်က ၂၀၂၀-ပြည့်နှစ်တွင် စီးပွားရေးထုတ်လုပ်မှုကို ဒေါ်လာဘီလီယံ (၂၀၀)အထိ မြှင့်တင်ပေးနိုင်သည်။

ကဏ္ဍအလိုက် အမှန် GDP ပမာဏတွက်ချက်ခြင်း ၂၀၁၀-ခုနှစ် ဈေးနှုန်းများဖြင့် ဒေါ်လာဘီလီယံ

အဆိုပါကဏ္ဍ ၇-ရပ်က GDP ဖြည့်ဆည်းမှု ခန့်မှန်းချက်သည် အစိုးရ၏ ၂၀၁၀-ပြည့်နှစ် GDP ဖြည့်ဆည်းမှု အချက်အလက်များနှင့် ကွာခြားသည်။ အကြောင်းမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ကကဏ္ဍတစ်ခုချင်းအား အောက်ခြေမှ အပေါ်သို့ ဆန်းစစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ ဥပမာ - ကုန်ထုတ်လုပ်မှု အချက်အလက်များကိုခွဲခြား၍ ဈေးကွက်တန်ဖိုးဖြင့် မြှောက်ခြင်း။ သတင်းအရင်းအမြစ် ၊ မက်ကင်ဆေး ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်ဆန်းစစ်ချက်

စုစုပေါင်းစီးပွားရေး အခွင့်အလမ်း၏ (၈၅%) နီးပါးကို ဖော်ဆောင်သော စိုက်ပျိုးရေး၊ ကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရေး၊ စွမ်းအင်နှင့် သတ္တုတူးဖော်ရေးနှင့် အခြားအဆောက်အဦးကဏ္ဍတို့သည် ဖွံ့ဖြိုးမှု၏ ဦးဆောင်ကဏ္ဍများ ဖြစ်သည်။

- **စိုက်ပျိုးရေး ။** မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့စုစုပေါင်း အကျယ်အဝန်းတွင် အဆင့်(၃၈) ရှိသည့် နိုင်ငံဖြစ်သော်လည်း ထာဝရသီးနှံများ စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းနိုင်သော မြေအကျယ်အဝန်းအဆင့်တွင် ကမ္ဘာ့အဆင့် (၂၅) ရှိကာ ထိုမြေဧရိယာ ဟက်တာ (၁၂.၂၅) သန်းခန့် ပိုင်ဆိုင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ရေအရင်းအမြစ်နှင့် စိုက်ပျိုးမြေများ အလှူပယ်ကြွယ်ဝသော်လည်း မြန်မာ့စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍ၏ ထုတ်လုပ်မှုသည် နိမ့်ကျဆဲဖြစ်သည်။ မြန်မာ့လယ်ယာလုပ်သားတစ်ဦး ၏ တစ်နှစ်ထုတ်လုပ်မှုတန်ဖိုးသည် ဒေါ်လာ (၁၃၀၀)သာရှိပြီး ထိုင်းနှင့် အင်ဒိုနီးရှားတို့တွင် ဒေါ်လာ (၂၅၀၀)ခန့် ရှိသည်။ စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍ၏ ထုတ်လုပ်မှုနိမ့်ကျခြင်းနှင့် မျိုးစေ့များ၊ ဓါတ်မြေသြဇာများ၊ ရေနှင့် စက်ပစ္စည်းများ အသုံးချမှုပမာဏ နည်းပါးနေခြင်းက မြန်မာနိုင်ငံတွင် စိုက်ပျိုးထုတ်လုပ်နိုင်သော မြေပမာဏ သိသာထင်ရှားစွာ ကျန်ရှိနေသေးသည်ကို ဖော်ပြနေသည်။ သစ်သီးဝလံများ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်များ၊ ကော်ဖီ၊ စားအုန်းဆီနှင့် ရာဘာကဲ့သို့သော တန်ဖိုးမြင့်သီးနှံများအပြင် ငါး၊ ပုစွန်ထုတ်လုပ်ရေးတို့၏ ကုန်ထုတ်စွမ်းအား မြင့်တက်လာစေမည့် ကြီးမားအလားအလာများလည်း ရှိနေသည်။ စိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းသည် အလုပ်အကိုင်စုစုပေါင်း၏ (၅၂%) ကို လက်ရှိဖြည့်ဆည်းပေးလျက်ရှိရာ ၎င်းကဏ္ဍ အပြည့်အဝဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှု အလားအလာသည် စီးပွားရေးကြီးထွားမှုအတွက် အဓိကကျပေသည်။
- **စွမ်းအင်နှင့် သတ္တုတူးဖော်ခြင်း ။** မြန်မာနိုင်ငံတွင် အရေးကြီးသောပို့ကုန်များဖြစ်သည့် ရေနံနှင့် ဓာတ်ငွေ့သိုက်များ အပြင် ပတ္တမြား၊ နီလာနှင့် ကျောက်စိမ်းကဲ့သို့သော အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာ ပဒေသာပင်များလည်း ရှိသည်။ ဥပမာ - မြန်မာနိုင်ငံသည်တွေ့ရှိပြီး ဓာတ်ငွေ့သိုက်များ၏ ပမာဏအရ လက်ရှိ အားဖြင့် ကမ္ဘာ့အဆင့် (၄၆) တွင်ရှိနေပြီး ရှာဖွေခြင်းမပြုရသေးသော ဓာတ်ငွေ့သိုက်များ၏ပမာဏမှာ ပို၍ပင် များပြားနိုင်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ကျောက်စိမ်းသည် အာရှတွင်တန်ဖိုးမြင့်မားပြီး ကမ္ဘာ့ကျောက်စိမ်း ထုတ်လုပ်မှု (၉၀%) ရှိသည်။ အဆိုပါ သဘာဝသယံဇာတသိုက်များအနက် အများစုမှာ ဖော်ထုတ်ခြင်းမပြုသေးဘဲ ရှိရာ နည်းပညာသစ်များဖြင့် ဖော်ထုတ်လျှင် လျက်ရှိခန့်မှန်းချက်ထက် မြောက်များစွာ ပိုထွက်မည့် အလားအလာ ရှိနေသည်။
- **ကုန်ထုတ်လုပ်မှု ။** ယနေ့ကာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏လုပ်အားခ ကုန်ကျစရိတ်သည် အခြားနိုင်ငံများနှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် နိမ့်ကျလျက်ရှိပြီး အထည် အလိပ်၊ အဝတ်အစား၊ သားရေထည်၊ ပရိဘောဂနှင့် ကစားစရာကဲ့သို့ အလုပ်သမားအများစု အသုံးပြုသည့် ကုန် ထုတ်လုပ်ရေးကဏ္ဍတွင် ထုတ်ကုန်မြှင့်တင်နိုင်မည့် အခွင့်အလမ်းတစ်ရပ် ကိုဖန်တီးပေးနိုင်သည့် အခြေအနေရှိသည်။ သို့ရာတွင် အဆိုပါ ကဏ္ဍရှိ ကုန်ထုတ်လုပ်မှုအားမှာလည်း အားနည်းနေသေးသည်။ ထိုကဏ္ဍ၌ အလုပ်သမားတစ်ဦး၏ ထုတ်လုပ်မှုသည် ၂၀၁၀-ပြည့်နှစ်၌ ဗီယက်နမ်၏ (၇၀%)၊ တရုတ်နှင့် ထိုင်းနိုင်ငံ၏ (၂၀%) နှင့် မလေးရှား၏ (၁၅%) ပင် ထက်ပင်လျော့နည်းသည်။ ထိုဒေသ အတွင်း ယှဉ်ပြိုင်နိုင်ရေးအတွက် မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် အလုပ်သမား ကုန်ထုတ်စွမ်းအား တိုးမြှင့်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ ကုန်ထုတ်စွမ်းအား တိုးမြှင့်ခြင်းနှင့် ပတ်သတ်၍ ထိုင်း၊ မလေးရှားနှင့် အခြားသော စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးသည့် အာရှနိုင်ငံများမှ နမူနာယူကာ အချိန်အတန် ကြာသည့်အခါ ထပ်တိုးတန်ဖိုးရှိ စီးပွားရေး ကဏ္ဍများသို့ ကူးပြောင်းနိုင်မည့် အခြေအနေရှိသည်။

- **အခြေခံအဆောက်အဦများ။** မြန်မာနိုင်ငံ၏ အခြေခံအဆောက်အဦများသည် မြင့်မားသောကြီးထွားမှုနှင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲ စက်မှုကဏ္ဍများအပြင် မြို့ပြအသွင်ပြောင်းလဲလာသော လူဦးရေတို့၏ တွန်းအားပေးမှုကြောင့် ပေါ်ပေါက်သည့် တောင်းဆိုမှုများကို အထောက်အကူပေးရန်မျက်မှောက်ကာလတွင် လုံလောက်မှုမရှိတော့ပေ။ ဆန်းစစ်မှုများအရ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၂၀၃၀ ပြည့်နှစ်တို့အကြား မြန်မာ့စီးပွားရေးသည် တစ်နှစ်လျှင် (၈%) ကြီးထွားလာရန် ယင်း၏အခြေခံအဆောက် အဦများတွင် ဒေါ်လာဘီလီယံ (၃၂၀) ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရန် လိုအပ်မည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ၏ (၆၀%)ကို အိုးအိမ်နှင့် စီးပွားရေးအိမ်ခြံမြေများတွင် အသုံးပြုရန်လိုအပ်မည်ဖြစ်သော်လည်း ဓါတ်အားပေးစက်ရုံ များ၊ ရေရရှိရေးလုပ်ငန်းများအပြင် လမ်းနှင့် ရထားလမ်း ကြီးထွားလာရန်လုပ်ငန်းများတွင် လည်း ပမာဏကြီးမား များပြားသော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုလည်း လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။

ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍများအတွက် ပစ်မှတ်ထားရမည့် သိသာထင်ရှားသော စားသုံးသူအခွင့်အလမ်းတစ်ရပ်လည်း ရှိ နေသည်။ စိတ်တိုင်းကျ ဝယ်ယူနိုင်ရေးအတွက် ဝင်ငွေလုံလောက်သည့် စားသုံးသူလူတန်းစားဦးရေ သည် မျက်မှောက်ကာလတွင် ၂.၅ သန်းရှိရာမှ ၂၀၃၀-ပြည့်နှစ်တွင် ၁၉ သန်းအထိ မြင့်တက်လာနိုင်ပြီး စားသုံးသူများ ၏ သုံးစွဲမှုတန်ဖိုးသည်လည်း ဒေါ်လာ ၃၅ ဘီလီယံမှ ၁၀၀ ဘီလီယံအထိ တိုးတက်လာဖွယ်ရှိသည်။

အဆိုပါ ကြီးထွားမှုကို ဆွတ်ခူးရန်သည် လွယ်ကူမည်တော့မဟုတ်ပေ။ မြန်မာနိုင်ငံသည် အနာဂတ်၌ဆောင်ရွက်ရမည့်ကြီးမားသောလုပ်ငန်းတစ်ရပ်ရှိနေပေသည်။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲပါမည် ဟူသည့်ကတိက ဝတ်ကို အကောင်အထည်ဖော်ခြင်းဖြင့် နိုင်ငံတကာ၏ယုံကြည်မှုကို ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားရန် လိုအပ်သည်။ ထို့ ပြင် မြန်မာအစိုးရသည် ပြောင်းလဲမှုများကို စီမံ ခန့်ခွဲနိုင်စွမ်းရှိကြောင်းကိုလည်း ပြသရန်လိုအပ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပြု ပြင်ပြောင်းလဲမှုသည် သက်တမ်းနုနေသေးပြီး လက်ရှိဆောင်ရွက်နေသော ပြောင်းလဲမှု၏အရှိန်နှင့် လမ်းကြောင်းကို ထိန်းသိမ်းရန် သတ္တိရှိရှိဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်သည့်အပြင် အစိုးရအတွင်း စွမ်းဆောင်ရည်များကိုလည်း တည်ဆောက် ရန်လိုသည်။ အစိုးရအဖွဲ့ဝင်အများစု၏ မမောမပန်း ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုများကြောင့် ကြီးမားသောတိုးတက်မှုသည် လည်း ရပ်လုံးပေါ်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံက ရင်ဆိုင်လျက်ရှိသောလုပ်ငန်းစဉ်တစ်ခုမှာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရှေ့လမ်း ခရီးတွင် တည်ရှိနေသော စိန်ခေါ်မှုမြောက်များစွာကို ကျော်ဖြတ်ရန် လမ်းပြထိန်းကျောင်းနိုင်မည့် ကျွမ်းကျင်မှုပြည့်ဝပြီး စွမ်းရည်ထက်မြက်သော အရာရှိ ကေဒါများ လျင်မြန်စွာမွေးထုတ်ပေးရေးပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် အခြေခံများအားလုံးကို မှန်ကန်မှုရှိစေပြီး စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှု သော့ချက် (၄)ရပ်ကို အသုံးပြုရန် လိုသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့် ရေရှည်တည်တံ့သော စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် ကြီးမားကျယ်ပြန့်သော အခွင့်အလမ်းတစ် ရပ်ရှိသည်။ သို့ရာတွင် ရှေ့လမ်းခရီးကား မလွယ်ကူလှပေ။ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနယ်ပယ် အသီးသီးနှင့် အုပ်ချုပ်မှု သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာမှု မရှိမဖြစ်လိုအပ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ယင်း၏ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှု များကို ဦးစားပေးအစဉ်ချမှတ်ရမည်ဖြစ်ပြီး မှန်ကန်မှု ရှိစေရမည်။

စီးပွားရေးမျက်နှာစာတွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် အကြီးစားစီးပွားရေး လုပ်ငန်းတည်ငြိမ်မှုထိန်းသိမ်းရေး၊ ကျွမ်းကျင်မှု ကွာဟမှုကို လျော့ကျစေရန် ပညာရေးနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှု သင်တန်းများ တိုးမြှင့်၍ တိုးချဲ့ရေး၊ အခြေခံ အဆောက်အအုံများတွင် မြောက်များစွာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရေး၊ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်လွယ်ကူသက်သာစေရေး နှင့်ငွေကြေး စနစ်ကို အင်အားတောင့်တင်းစေရေး စသည်တို့ကိုဆောင်ရွက်ရန်လိုအပ်သည်။ နိုင်ငံရေး တည်ငြိမ်မှု ရှိသော ပတ်ဝန်းကျင်သည်လည်း အရေးကြီးသည်။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးလုပ်ငန်းစဉ်ကို အဖွဲ့အစည်းအားလုံးက ဆက်လက် တာဝန်ယူပြီး ပြည်တွင်းနိုင်ငံရေး တည် ငြိမ်မှုနှင့် လုံခြုံမှုရှိမှသာ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့် နိုင်ငံခြားမှတိုက်ရိုက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု (FDI)တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဖြစ်ထွန်းလာပေမည်။ ရှေ့ဆက်မည့်လမ်းခရီးတွင် မလွဲမသွေအခိုင်အမာ ကြုံတွေ့ရမည့် သာမန်ထက်ထူးခြားသော ရှုပ်ထွေးသည့် လုပ်ငန်းများကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် လိုအပ်သည့် အုပ်ချုပ်မှုဖွဲ့စည်းပုံများနှင့် စွမ်းဆောင်ရည်များ၏ ကြီးမားများပြားလှသော စိန်ခေါ်မှုများလည်း ရှိနေပေသည်။

မြန်မာနိုင်ငံက ကြုံတွေ့နေရသော စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးပြဿနာများကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သိရှိနားလည်ထားကြသည်။ သို့ရာတွင် စီးပွားရေး ကြီးထွားမှုလမ်းကြောင်းကို ဖွင့်လှစ်ရန် သိပ်အလေးမထားကြသော အခြားသောချက် ၄-ရပ် ရှိနေပါသည်။ အဆိုပါကဏ္ဍတွင် သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာမှုသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ဖွံ့ဖြိုးမှုနှင့် စီးပွားရေး ကြီးထွားမှုလုပ်ငန်းစဉ်ကို ခိုင်မာစွာ အထောက်အကူပြုနိုင်ပါလိမ့်မည်။

- **ဒီဂျစ်တယ်သို့ ခုန်ပျံရောက်ရှိခြင်း ။** မိုဘိုင်းနှင့် အင်တာနက်နည်းပညာ အသုံးပြုနိုင်စွမ်း မြင့်မားလာသော အခါ မြန်မာနိုင်ငံသည် ဒီဂျစ်တယ်ခေတ်တွင် ယင်း၏စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုခရီးစဉ်ကို စတင်ခရီးနှင်လျက် ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံကချမှတ်နိုင်သော အရေးကြီးဆုံးမဟာဗျူဟာ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ရပ်မှာ ယင်း၏ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်မှု စီမံကိန်းများ၏ ဗဟိုစင်မြင့်အဖြစ် ဒီဂျစ်တယ်နည်းပညာကို မြှင့်တင်နိုင်မည့် နည်းလမ်းရှာဖွေရေး ပင်ဖြစ်သည်။ ဖွံ့ဖြိုး ဆဲနိုင်ငံများတလျှောက် ဒီဂျစ်တယ်နည်းပညာသည် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် လျက်ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ ကမူ ထိုနည်းပညာ၏စွမ်းအားကို ထုတ်ယူအသုံးပြုကာစပင်ရှိသေးသည်။ နည်းပညာ၊ ဆန်းသစ်တီထွင်မှုနှင့် စီး ပွားရေးကြီးထွားမှုတို့အကြား ချိတ်ဆက်မှုမှာ အထင်အရှားပင်ဖြစ်သည်။ ဝင်ငွေနည်းနှင့် ဝင်ငွေအသင့်အတင့် နိုင်ငံ ပေါင်း (၁၂၀)ကို လေ့လာခဲ့ရာတွင် ၁၉၈၀-ခုနှစ်နှင့် ၂၀၀၂-ခုနှစ်တို့အကြား ဘရော့ဘန်း ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်မှု (၁၀%)မြင့်တက်လာသဖြင့် GDP ဖွံ့ဖြိုးမှုသည် (၁.၃၈%) ထပ်မံမြင့်မားခဲ့ကြောင်း ကမ္ဘာ့ဘဏ်ကတွေ့ရှိခဲ့သည်။^၆ အင်တာနက်သုံးစွဲလိုစိတ် ပြင်းပြသော နိုင်ငံ^၇ အုပ်စုတစ်စု၏ GDP ဖွံ့ဖြိုးမှုသည်အင်တာနက်ကြောင့် လွန်ခဲ့သော ၅-နှစ်ခန့်ကထက် (၁၂%) တိုးတက် လာခဲ့ကြောင်း မက်ကင်ဆေး အဆင့်မြင့်နည်းပညာသင်တန်း ၂၀၁၂-ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် ခန့်မှန်းခဲ့သည်။ အစိုးရ၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်မှု၊ ဘဏ်လုပ်ငန်း၊ လက်လီလုပ် ငန်းတို့ကဲ့သို့သော မြန်မာနိုင်ငံ အဓိကစီးပွားရေးကဏ္ဍ ၆-ခုအပြင်

6 ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးအတွက် သတင်းနှင့်ဆက်သွယ်ရေး “ဘရော့ဘန်း၏ စီးပွားရေးသက်ရောက်မှုများ” ၂၀၀၉။ C. Z. Qiang နှင့် C. M. Rossotto တိုးချဲ့ရောက်ရှိမှုနှင့် မြင့်တက်လာသော သက်ရောက်မှု။ ကမ္ဘာ့ဘဏ်။ ၂၀၀၉။

7 ရည်မှန်းချက်ကြီးမားသော နိုင်ငံများဆိုသည်မှာ ခိုင်လုံသောကာလ သတ်မှတ်ချက်တစ်ရပ်အတွင်း ဖွံ့ဖြိုးပြီးနိုင်ငံများ ဖြစ်လာနိုင်ရန် ရှင်သန်ထက် မြက်သော စွမ်းအားနှင့် လုံလောက်သော ထင်ရှားမှုများရှိသည့် နိုင်ငံများဖြစ်သည်။ ရှင်သန်ထက်မြက်သော စွမ်းအားဆိုသည်မှာ တစ်ဦးချင်းစီ၏ ပုံမှန် GDP ဖွံ့ဖြိုးနှုန်းသည် ၂၀၀၅ မှ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ်အတွင်း (၃-ရာခိုင်နှုန်း) တိုးတက်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ အွန်လိုင်းနှင့် မက်ကင်ဆေး အဆင့်မြင့် နည်းပညာသင်တန်း၊ ၂၀၀၉ ၏ ရည်မှန်းချက်ကြီးမားသော နိုင်ငံများအပေါ် အင်တာနက်၏ သက်ရောက်မှုကိုလည်း ကြည့်ပါ။

စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍသည်ပင် ဒီဂျစ်တယ်နည်း ပညာဖြင့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲ သွားနိုင်ပေသည်။ နည်းပညာသည် ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများအား စရိတ်သက်သာစွာဖြင့် ပြည်သူလူထု အများစုထံ ဖြန့်ကျက်ပေးနိုင်စွမ်းရှိပေသည်။ ဥပမာအားဖြင့် ပညာရေးကိုနမူနာယူနိုင်သည်။ မျက်မှောက်ကာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာပေါ်၌ ပျမ်းမျှကျောင်းနေသည့် နှစ်အနည်းဆုံး (၄နှစ်) သာရှိသော နိုင်ငံတစ်ခုဖြစ် သည်။ ဆရာနှင့်ကျောင်းသား၏အချိုးမှာ ဆရာတစ်ဦးလျှင်ကျောင်းသား (၃၀)ဦးဖြစ်ပြီး ထိုနှုန်းသည် အင်ဒိုနီးရှား ၏ ဆရာတစ်ဦးလျှင် ကျောင်းသား (၁၇)ဦးနှင့် မလေးရှားတွင် ဆရာတစ်ဦးလျှင် ကျောင်းသား (၁၃) ဦးနှုန်းတို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်လျှင် များစွာမြင့်မားနေပေသည်။^၈ သို့ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် ကျောင်းနေအရွယ် ကလေးငယ်ပမာ ၈၈အမြောက်အများနှင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း သင်တန်းများရှိ အရွယ်ရောက်ပြီးသူများနှင့် ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများ တွင် ယနေ့မြင်တွေ့နေရသော အဆင့်မြင့်ပညာသင်ယူရေးအတွက်ပင် အီးပညာရေးကို ဖြန့်ဖြူးရေးအတွက် မိုဘိုင်းနည်းပညာကိုအသုံးပြုလျှင်ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုများလျင်မြန်စွာဖြစ်ထွန်းလာနိုင်ပေသည်။ ထိုအခွင့်အလမ်း ကို အဓိအရဆုပ်ကိုင်ရေးမှာ လွယ်ကူမည်မဟုတ်ပေ။ မြန်မာနိုင်ငံသည် သက်ဝင်လှုပ်ရှားသော တယ်လီကွန်မြူနီ ကေးရှင်း အခြေခံအဆောက်အအုံ စီမံကိန်းကို အခိုင်အမာ အကောင်အထည်ဖော်ရန် လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။

- **ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာနေရာရွှေ့ပြောင်းမှု၊** စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများအကြား တွင် မြန်မာနိုင်ငံသည် တစ်မူခြားနားသော နိုင်ငံဖြစ် သည်။အကြောင်းမူကား ယင်း၏စီးပွားရေး ရောထွေးမှုအား ဆယ်စုနှစ်များစွာ အတွင်း ပြောင်းလဲမှု မရှိသလောက်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။ အခြားနိုင်ငံများသည် စိုက်ပျိုးရေးမှဖယ်ခွာ၍ ထုတ်လုပ်မှုနှင့် ဝန်ဆောင်မှု ကဏ္ဍများသို့ ပြောင်းလဲမှုဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာ အတွေ့အကြုံရရှိနေစဉ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံက စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍပေါ်တွင် သာ ဆက်လက်မှီခိုလျက်ရှိသည်။ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံများစွာက ဆောင်ရွက်လျက် ရှိသော ဖွဲ့စည်းပုံဆိုင်ရာ ပြောင်းလဲ မှု ပထမအဆင့်မှာ ကဏ္ဍတိုင်း၏ကုန်ထုတ်စွမ်းအား စုနှင့် အလုပ်အကိုင် ရရှိရေးတွင် ကြီးမားသော အကျိုးအမြတ် များ ပေါ်ထွန်းစေနိုင်သည့် အလားအလာရှိသော ထုတ်လုပ်ရေးသို့ ပြောင်းလဲခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းသည် စိုက်ပျိုးရေးကဏ္ဍမှ ပြောင်းရွှေ့လာသော ပညာရေး နိမ့်ပါးသည့် အလုပ်သမားများအတွက် တန်ဖိုးမြင့် အလုပ်များကို ဖြည့်ဆည်းပေးသည်။ ယနေ့ကာလ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထုတ်လုပ်မှုကဏ္ဍသည် ပကတိ အသုံးအနှုန်းအရ သေးငယ်လှပြီး ဗီယက် နမ်၏ ထုတ်လုပ်မှုကဏ္ဍ ထက်ဝက်မျှ ပင်မရှိချေ။ သို့ရာတွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထုတ်လုပ်မှုကဏ္ဍသည် ၂၀၃၀-ပြည့် နှစ်တွင် စိုက်ပျိုးရေးနှင့် စွမ်းအင်နှင့် သတ္တုကဏ္ဍကို ကျော်လွန်ကာ အကျယ်ပြန့်ဆုံးကဏ္ဍ ဖြစ်လာနိုင်ပေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် လုပ်အားအများ အပြား အသုံးပြုရသောထုတ်လုပ်မှုကို တိုးချဲ့ရန် လက်ရှိနှိုင်းယှဉ်တန်ဖိုး အကျိုး ကျေးဇူးများ အသုံးချမှုနှင့် ပတ်သက်၍ ကာလတိုအာရုံစိုက်ကာ ယင်း၏ထုတ်လုပ်ရေး ကဏ္ဍ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုကို အဆင့်လိုက်စဉ်းစား နိုင်ပေသည်။ အစားအစာနှင့်အဖျော်ယမကာ၊ ဓါတ်သတ္တုအခြေပြုထုတ်ကုန်များ၊ အဝတ် အထည်၊ ဖိနပ်အသုံး အဆောင်များ၊ ပရိဘောဂများ၊ လက်ဝတ်ရတနာများ၊ ကစားစရာများနှင့် ရာဘာနှင့်ပလပ် စတစ် ထုတ်ကုန် ပစ္စည်းမျိုးစုံတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ လက်ရှိစွမ်းဆောင်နိုင်မှုများနှင့် ကိုက်ညီသော စက်မှုလုပ်ငန်း များဖြစ်ကြပြီး ပြည်တွင်းဝယ်လိုအား မြင့်မားမှုကြောင့် အကျိုးကျေးဇူးများစွာ ဖြစ်ထွန်းနိုင်သည်။ တစ်ချိန်တည်း မှာပင် ဖွံ့ဖြိုးမှု အလားအလာမြင့်မားပြီး ကုန်ထုတ်စွမ်းအားမြင့်မားသည့် အဓိကစက်မှုလုပ်ငန်း အနည်းငယ်ကို စတင်လည်ပတ် နိုင်စေခြင်းဖြင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုနှင့် ဆန်းသစ်တီထွင်မှုကို အားပေးကာ အောင်မြင်စွာယှဉ်ပြိုင်နိုင် သည့်စွမ်းရည်များ ရေရှည်တွင်ဖွံ့ဖြိုးလာနိုင်

8 မူလတန်းဆရာနှင့် ကျောင်းသားအချိုး ၂၀၀၉။ ကမ္ဘာ့ဖွံ့ဖြိုးမှု ညွှန်းကိန်းများ၊ ကမ္ဘာ့ဘဏ်၊ ၂၀၀၉။

ပသည်။ ထိုသို့ အလားအလာရှိသော စက်မှုကဏ္ဍအနည်းငယ်တွင် ကားပစ္စည်းများနှင့် တပ်ဆင်မှုများ၊ ဓါတုပစ္စည်းများ၊ ရေနံချက်စက်ရုံများများ၊ လျှပ်စစ်ဆိုင်ရာစက်ပစ္စည်းများနှင့် ဆက်သွယ်ရေး ပစ္စည်းကိရိယာများပါဝင်ပြီး ထိုလုပ်ငန်းအားလုံးသည်ပင် ဖွံ့ဖြိုးမှုနှင့် ကုန်ထုတ်စွမ်းအား မြင့်မားကြပေ သည်။

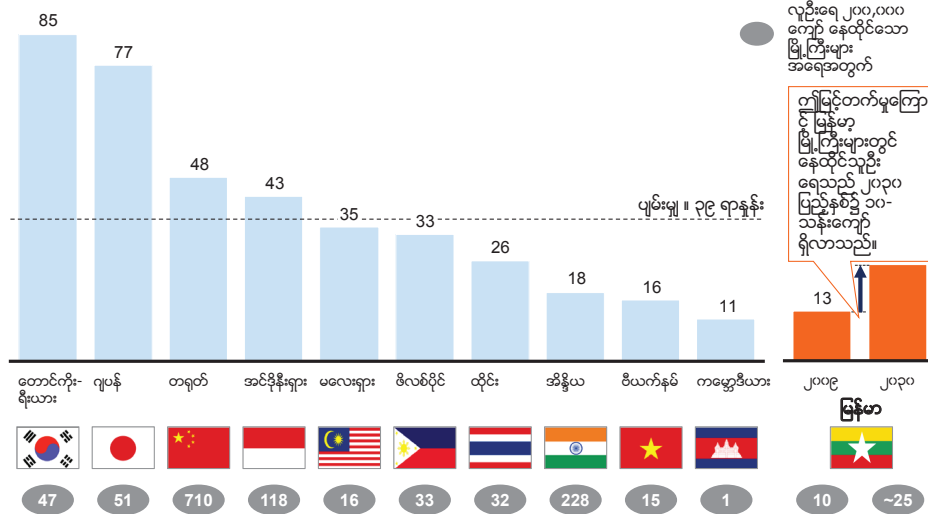
- **မြို့ပြတည်ဆောက်ခြင်း။** မြန်မာနိုင်ငံသားအများစုသည် ကျေးလက်တွင်နေထိုင်နေဆဲဖြစ်သော်လည်း လျင်မြန် သောအရှိန်၊ ကြီးမားကျယ်ပြန့်သောအတိုင်းအတာဖြင့် ဆက်လက်ပြောင်းလဲ ဖွယ်လည်း ရှိနေပေ သည်။ လူဦးရေ (၂၀၀,၀၀၀) အထက်ရှိသော မြို့ကြီးများတွင်နေထိုင်သူ အချိုးအစား သည် ယနေ့ကာလတွင် (၁၃-ရာခိုင်နှုန်း) ခန့်သာရှိရာမှ ၂၀၃၀-ပြည့်နှစ်တွင် နှစ်ဆတိုးလာဖွယ်ရှိပြီး ထိုဦးရေ သည် စုစုပေါင်းလူဦးရေ၏ ၄-ပုံ ၁-ပုံရှိလာမည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ အဆိုပါ မြို့ကြီးများတွင်ပင် အသစ်ပြောင်း ရွှေ့နေထိုင်သူ ၁၀-သန်းခန့် ရှိမည်ဖြစ်ပြီး ရန်ကုန်မြို့ပမာဏမျှရှိသော မြို့သစ် ၂-မြို့ သို့မဟုတ် မန္တလေးမြို့ ပမာ နာမျှရှိသော မြို့သစ် ၁၀-မြို့ ခန့်ရှိလာပေမည်။ ယင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ရွှေ့ပြောင်းနေထိုင်မှုသမိုင်းတွင် အထင် ရှားဆုံး မှတ်တိုင် တစ်ခု ဖြစ်လာနိုင်ပြီး ထိုပြောင်းလဲမှုက လာမည့်ဆယ်စုနှစ်များအတွင်း မြန်မာ့စီးပွားရေးနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းအား အခြေခံပြုပြင်ပြောင်းလဲမည့် အလားအလာကို ဖြစ်ပေါ်စေပေလိမ့်မည်။ ထိုမြို့ပြကြီးများသည် ၂၀၃၀-ပြည့်နှစ်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ GDP ဖွံ့ဖြိုးမှုကို (၅၄%) မြှင့်တင်ပေးနိုင်ပေလိမ့်မည်။ (ပြကွက် E-4)။ မြန်မာ နိုင်ငံတွင် အခြားနိုင်ငံ များ၏ အောင်မြင်မှုနှင့် ဆုံးရှုံးမှုများမှ သင်ခန်းစာယူနိုင်သော အခွင့်အလမ်းရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံက ဆောင်ရွက် ရန်လိုအပ်သည့် အင်္ဂါရပ် ၃-ရပ်ရှိကြောင်း ထိုနိုင်ငံများ၏ အတွေ့အကြုံများက ဖော်ပြလျက်ရှိသည်။ ပထမအဆင့် အဖြစ် ခေတ်မီစီမံကိန်းရေးဆွဲရေး စနစ်တစ်ရပ်နှင့်အတူ ယင်း၏မြို့ပြတိုးချဲ့မှု အတွက် ကြိုတင်စီမံလျာထားရန် လိုအပ်သည်။ ဒုတိယအဆင့်အဖြစ် ချောမွေ့စွာလည်ပတ်ရေးနှင့် နိုင်ငံသားများ ၏လိုအပ်ချက်များကို ဖြည့်ဆည်း ပေးရေးဟူသော မြို့ကြီးများ၏ လိုအပ်ချက်ဖြစ်သည့် အခြေခံအဆောက်အအုံများတွင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရန်လိုအပ် သည်။ တတိယအဆင့်မှာ ထိုမြို့ပြကြီးများ၏ အုပ်ချုပ်ရေးကို စဉ်းစားဆုံးဖြတ် ရန်ဖြစ်သည်။ ကမ္ဘာ့အပူပေးမှု မြို့တော်ကြီးများတွင် (လန်ဒန်၊ ဂျီဟန်နက်စ်ဘာဂ်နှင့် ကိုလံဘီယားအပါအဝင်) ထိရောက်မှုရှိသော ပုံစံတစ်ရပ် မှာ မြို့တော်ဝန်တစ်ဦးကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခြင်းဖြစ်ပြီး ၎င်း၏စီရင်ပိုင်ခွင့်သည် မြို့တော်ကြီးတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးကာ မြို့တော်ဝန်သည် မြို့ပြစီမံကိန်းများနှင့် မူဝါဒများကို အကောင်အထည် ဖော်သော ကျွမ်းကျင် အဖွဲ့အစည်းများနှင့် အတူတကွ ဆောင်ရွက်ခြင်းပင်ဖြစ်သည်။^၉ ထိုစနစ်သည် ရန်ကုန်နှင့် မန္တလေးကိုအုပ်ချုပ် သော မြို့တော်ဝန် ၂-ဦးနှင့် နေပြည်တော်နယ်မြေကိုမြို့တော်ဝန်ကဲ့သို့ အုပ်ချုပ်သော အဆင့်မြင့် အရာရှိကြီး ၁-ဦးသာ ရှိ သည့် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် အထူးအသုံးဝင်ပေလိမ့်မည်။

၉ အိန္ဒိယ၏ မြို့ပြနီးကြားလာခြင်း။ မြို့တော်ကြီးများအပါအဝင် တည်ဆောက်မှု၊ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးမှု၊ ခိုင်မာမှု၊ မက်ကင်ဆေး ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်၊ ၂၀၁၀ ပြည့်နှစ် ဧပြီလ။

ပြက္ခာ E-4

လူဦးရေ ၂၀၀,၀၀၀ အထက်ရှိသော မြန်မာနိုင်ငံမြို့ကြီးများတွင် နေထိုင်သည့် လူဦးရေသည် ၁၃-ရာခိုင်နှုန်းမျှသာ ရှိရာမှ ၂-ဆ တိုးကာ ၂၀၃၀ ပြည့်နှစ်တွင် ရှိမည့် လူဦးရေ၏ လေးပုံတစ်ပုံ ရှိလာပေမည်။

လူဦးရေ ၂၀၀,၀၀၀ အထက်ရှိသော မြို့ကြီးများတွင် နေထိုင်သည့် လူဦးရေ၏ နိုင်ငံလူဦးရေတွင် ပါဝင်မှု % ၂၀၁၀

မှတ်ချက် ။ လူဦးရေ ၂၀၀,၀၀၀ ကျော် နေထိုင်သော မြို့ကြီးများလူဦးရေ၏ နိုင်ငံလူဦးရေတွင် ပါဝင်မှုနှုန်းသည် မြို့ပြအသွင် ပြောင်းလဲမှုနှုန်းနှင့် မတူညီပါ။ သတင်းအရင်းအမြစ် ။ မက်ကင်ဆေး ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်၊ မြို့ပြမြင်ကွင်း ၂.၀ ဒေတာဘေ့စ်၊ မြန်မာနိုင်ငံအောက်လုပ်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ မြန်မာ့လည်နေရာချထားရေးနှင့် အိုးအိမ်ဦးစီးဌာန၊ မက်ကင်ဆေးကမ္ဘာ့ တက္ကသိုလ်ဆန်းစစ်ချက်။

■ **တစ်ကမ္ဘာလုံးနှင့် ဆက်သွယ်သော စီးပွားရေး။** မြန်မာနိုင်ငံသည် ဆယ်စုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကမ္ဘာကြီး နှင့်အဆက်အသွယ် ပြတ်ခွဲပြီးနောက် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊ ကုန်သွယ်မှုနှင့် ပြည်သူ့အချင်းချင်း ဆက်သွယ်မှုတို့မှ တစ်ဆင့် ပွင့်လင်းရန်နှင့် ကမ္ဘာ့စီးပွားရေး၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခု အဖြစ်ရပ်တည်ရန် လိုအပ်လာသည်။ အခြားအာရှနိုင်ငံများ၏အတွေ့အကြုံပေါ်တွင်အခြေခံကာယင်း၏ဖွံ့ဖြိုးမှုအလားအလာကို အောင်မြင်ရေး အတွက်စုစုပေါင်း ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု ဒေါ်လာဘီလီယံ (၆၅၀) လိုအပ်ပေမည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးပြုပြင် ပြောင်းလဲမှု အစောပိုင်းကာလနှစ်များ တွင် ကြီးထွားမှုကို တွန်းအားပေးရန် နိုင်ငံခြားမတည်ငွေနှင့် ကုန်သွယ်မှု အပေါ်တွင် အကြီးအကျယ် မှီခိုအားထားရန် လိုအပ်ပေလိမ့်မည်။ လိုအပ်သော ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများနှင့် ပြည်တွင်း စုဆောင်းငွေ အလားအလာများအကြား ကွာဟမှု ကျဉ်းမြောင်းစေရန် မြန်မာနိုင်ငံအနေဖြင့် နိုင်ငံခြား မတည်ငွေ ဒေါ်လာသန်း (၁၇၀) ကျော်ဆွဲဆောင်ရန် လိုအပ်ဖွယ်ရှိသည်။ အဆိုပါ အလွန်အလွန် မြင့်မားလှသော နိုင်ငံခြား မတည်ငွေပမာဏကို ရရှိရေးအတွက် ရရှိရန် မျှော်မှန်းထားသော အေဂျင်စီက ဦးဆောင်သည့် မျှော်မှန်းရင်းနှီးငွေ ရရှိရေး မဟာဗျူဟာကို ချမှတ်ရန်လိုအပ်ပြီး ဥပမာ- ကြပ်မတ်မှုကဲ့သို့ စီးပွားရေး ပတ်ဝန်းကျင် တိုးတက် ကောင်းမွန်ရေးကို ဦးစားပေးရန် လိုအပ်သည်။ ယနေ့အချိန်အခါတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ သော အရေးယူပိတ်ဆို့မှုများကြောင့် စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးမှု ရပ်တန့်နေခဲ့ခြင်းကြောင့် ကုန်သွယ်မှု ပမာဏမှာ နိမ့်ကျနေပြီး ကုန်သွယ်မှုအမျိုးအစားမှာလည်း နည်းပါးနေသည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ကုန်သွယ်ဘက်များ တိုးချဲ့ခြင်းဖြင့် ကုန်သွယ်မှုတိုးချဲ့ရေး အခွင့်အလမ်းများမှ အကျိုးဖြစ်ထွန်း နိုင်သည်။ ထိုသို့ တိုးချဲ့ရာတွင် အထူးသဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံကိုယ်တိုင်က ကမ္ဘာ့ရောင်းအားကွင်း ဆက်၏ အစိတ် အပိုင်းတစ်ရပ်အဖြစ် ပါဝင်လာစေရန် တည်ထောင်ရမည်။ အလားအလာ အကောင်းဆုံးလမ်းကြောင်းမှာ လွတ်လပ်သော ကုန်သွယ်မှု သဘောတူ စာချုပ်များဖြစ်ပြီး မြန်မာနိုင်ငံ အနေဖြင့်၎င်း စာချုပ်များကို ထပ်မံ ချုပ်ဆိုရန် စဉ်းစားသင့်သည်။ ထို့အပြင် အာဆီယံနှင့် အဓိကနိုင်ငံများသို့ သဘောတူထားသည့် တည်ဆဲ စာချုပ်များ ကိုလက်မှတ်ထိုးထားသည့် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံအနေဖြင့် အခွင့်အရေးများကို အများဆုံး အသုံးပြုရန်လည်း စဉ်းစားသင့်သည်။

နိုင်ငံများက အထူးပြုမှုကို ဆောင်ရွက်လာသည့် အတွက် ပိုမို၍ များပြားလာသော ကမ္ဘာ့ အထောက်အပံ့ ကွင်းဆက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေးနှင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများက မည်သည့်အခန်းကဏ္ဍမှ အကောင်းဆုံးပါဝင်နိုင်မည်ကို မြန်မာနိုင်ငံ အနေဖြင့် ဆန်းစစ်ရန် လိုပေမည်။¹⁰ ထိုသို့ဆန်းစစ်ပြီးပါက သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေး၊ တယ်လီကွန်မြူနီကေးရှင်း၊ ငွေရေးကြေးရေးနှင့် အာမခံလုပ်ငန်းကဲ့သို့သော အခြေခံ အဆောက် အဦး ဝန်ဆောင်မှုများသင့်လျော်သည့်ကုန်ကျစရိတ်ဖြင့် ရရှိရန်အရေးကြီးသည်။ လူစီးဝင်မှုများသည် လည်း အရေးကြီးသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ အထီးကျန်နေပြီးနောက် နိုင်ငံအတွင်းသို့ နိုင်ငံခြားသားများ ပုံမှန်ဝင်ရောက်မှု ကို လက်ခံကြိုဆိုခြင်းနှင့် မြန်မာနိုင်ငံသားများအား နိုင်ငံရပ်ခြားသို့ လေ့လာရေး ခရီးစေလွှတ်ခြင်း၊ စီးပွားရေး လုပ်ကိုင်စေခြင်း သို့မဟုတ် ကမ္ဘာ့အခြားအစိတ်အပိုင်းများသို့ စူးစမ်းလေ့လာစေခြင်း တို့သည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ ကျွမ်းကျင်မှုများ တည်ဆောက်ရေးကို အထောက်အကူပြုနိုင်ပြီး စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးလာ သည်နှင့်အမျှ ဆောင်ရွက် ရန်လိုအပ်လာသော အရေးကြီးကဏ္ဍများဖြစ်သည့် အသိပညာနှင့် နည်းပညာ လွှဲ ပြောင်းရေးကိုလည်း လှုံ့ဆော် ပေးနိုင်ပေသည်။ ခရီးသွားလုပ်ငန်းသည် အဓိကစီးပွားရေး အခွင့်အလမ်း တစ်ခု ဖြစ်နိုင်သည်သာမက ကမ္ဘာ့ကြီး အားမြင်သာပွင့်လင်းမှုနှင့် ဆက်သွယ်မှုတို့၏ အပြုသဘောဆောင်သော ပုံရိပ်ကိုပါ အားဖြည့်ပေး စေပါသည်။

ဤသို့ ဖြစ်ပေါ်လာစေရေးတွင် အစိုးရနှင့် ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍတို့က ယင်းတို့၏ လက်ရှိချဉ်းကပ်နည်းများကို ပြန်လည် စဉ်းစားရန် လိုအပ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံ၏ အလားအလာသည် ကြီးမားသကဲ့သို့ စိန်ခေါ်မှုများမှာ လည်းကြောက်မက်ဖွယ် ကောင်းလှ သည်။ မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဖွံ့ဖြိုးမှုလမ်းကြောင်းသည် လွန်ခဲ့သောဆယ်စုနှစ်များက မြင်တွေ့ခဲ့ရသော အမြန်ဆုံးစီးပွားရေး ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတစ်ရပ် ဖြစ်လာနိုင်သလို အလွန်ကြီးမားသော စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်တစ်ရပ်လည်း ဖြစ်လာနိုင်ပေ သည်။ အစောပိုင်းက ဖော်ပြခဲ့သော စီးပွားရေးအလားအလာများ အကောင်အထည်ဖော်ရေးသည် လာမည့် လများနှင့် နှစ်များအတွင်း မြန်မာ့ခေါင်းဆောင်များ၊ အစိုးရနှင့် ပုဂ္ဂလိကပိုင်ကဏ္ဍတို့၏ ကြီးမားသော ဆောင်ရွက်မှု အတိုင်းအတာ တွင် မူတည်ပေလိမ့်မည်။

အစိုးရ

အစိုးရသည် ယင်း၏စွမ်းရည်၊ ဘဏ္ဍာရေးနှင့် အချိန်တို့၏ အလွန်အမင်းကြပ်တည်း ကျဉ်းမြောင်းသည့် အခြေ အနေတွင် လုပ်ငန်းလည်ပတ်နေရသည်။ အနာဂတ်အတွက် အဓိက ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည့် အချက်များတွင် ယင်း၏ နိုင်ငံသားများ ပြည်တွင်းစီးပွားရေး လုပ်ငန်းများနှင့် နိုင်ငံတကာကော်ပိုရေးရှင်းများနှင့် အဖွဲ့အစည်းများ၏ ယုံကြည် ကိုးစားမှုကို ထိန်းသိမ်းမည့် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးဆိုင်ရာ ပုံမှန်လမ်းကြောင်းကို ထိန်းထားနိုင်ရေးပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် အဓိကကျသော ဥပဒေပြုမှုများဖြင့်လည်း အစိုးရက တွန်းအားပေးရန်လိုအပ်သည်။

10 အလယ်အလတ်စားကုန်ပစ္စည်းများ ကုန်သွယ်ရေးဆန်းစစ်ချက်နည်းလမ်းကို ကုလသမဂ္ဂ၏ "ကျယ်ပြန့်သောစီးပွားရေးအမျိုးအစား"များတွင်အသုံးပြုရန်ဖြစ်သည်။ ထိုအမျိုးအစားသည် အမှန်တကယ် အသုံးပြုမည့် ကုန်ပစ္စည်းများဖြစ်ပြီး စားသုံးမှု၊ ငွေလုံးငွေရင်းနှင့် အလယ်အလတ်စား ကုန်ပစ္စည်းများမှာ များစွာ ခြားနားသည်။ အရှေ့အာရှရှိ ကုန်သွယ်ရေးပုံစံများနှင့် ကမ္ဘာ့တန်ဖိုးကွင်းဆက်များ၊ ကုန်ပစ္စည်းများ ကုန်သွယ်မှုမှ လုပ်ငန်းများ ကုန်သွယ်မှု WTO နှင့် IDE-JETO (ဖွံ့ဖြိုးဆဲစီးပွားရေးများ တက္ကသိုလ် - ဂျပန်ပြည်ပကုန်သွယ်ရေး)၊ ၂၀၁၁-ခုနှစ်ကို ကြည့်ပါ။

အကျိုးရှိမည့် အခြားအဆင့် တစ်ခုမှာ ဖွံ့ဖြိုးရေးနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံရေးတို့အတွက် မဖြစ်မနေ အကောင်အထည်ဖော်ရမည့် မဟာဗျူဟာစီမံကိန်း တစ်ရပ်ချမှတ် ရေးပင်ဖြစ်သည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံသူများအကြား လက်ရှိစီးပွားရေး အပေါ်စိတ်ဝင်စားမှုများသည် အမှန်တကယ် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု များ ဖြစ်လာမည်ဟူသော အာမခံချက်မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံက ပြတ်သားသော စီးပွားရေးအခန်းကဏ္ဍကို ရှင်း လင်းပီပြင်စွာ ဖော်ထုတ်ရန်လိုသည်။ ယင်းတွင် ပွင့်လင်းမြင်သာသော အနာဂတ် စည်းကမ်း ထိန်းချုပ်ရေးဝန်းကျင် အခြေခံအဆောက်အဦများ စွမ်းရည်တည်ဆောက်ရေး နှစ်ရှည်စီမံကိန်းနှင့် ကျွမ်းကျင်မှုများ တည်ဆောက်ရေး အစီအစဉ်တို့ပါဝင်သည်။

အကောင်အထည်ဖော်ဆောင်ရွက်မှုကို တွန်းအားပေးရေးအတွက် အစိုးရ၏ ဆောင်ရွက်မှု အစီအစဉ် တစ်ရပ်ကို ချမှတ်ရန်လည်း စဉ်းစားသင့်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံကဲ့သို့ အစိုးရ၏ စွမ်းရည်ထိန်းချုပ်မှုများရှိနေသော အလားတူနိုင်ငံများ တွင်ပင် ဆောင်ရွက်ရေးအစီအစဉ်များ အောင်မြင်လျက်ရှိသည်။ အစိုးရများသည် သာမန်ထက် ထူးခြားသော အသွင်ပြောင်းလဲမှုများကို စီမံခန့်ခွဲကြသည်။ အကြောင်းမူ အကောင်းဆုံး အလေ့အကျင့် ပုံစံ (၇) မျိုးကို အသုံးပြုသည့် သင့်မြတ်၍ကောင်းမွန်စွာအကောင်အထည်ဖော်သည့်အစီအစဉ်အပေါ် အာရုံစိုက်၍ဖြစ်သည်။ ပထမအနေဖြင့် ဆင်း ရဲမှုလျော့ချရေးနှင့် ပညာဆည်းပူးရေးကဲ့သို့သော မတူညီသည့်ကဏ္ဍများ၌ ဦးစားပေးဖြန့်ဝေ ရမည့်ရလဒ်များကို ရှင်း လင်းစွာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသည်။ ဒုတိယအနေဖြင့် အကျိုးအမြတ် ခံစားရရှိသူအားလုံး စုစည်းကျစ်လစ်ပြီး အချိန်ပြည့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မည့် အစီအစဉ်များကို သတ်မှတ်သည်။ တတိယမှာ ဦးစားပေးမှု များအရ ပြည်သူ့ရန် ပုံငွေများနှင့် ပုဂ္ဂလိကရန်ပုံငွေတို့မှ အနည်းဆုံးကျခံရမည့် ဦးစားပေးမှုများကို ပိုမိုဆောင်ရွက် သည်။ စတုတ္ထအားဖြင့် ၎င်းတို့သည် လျာထားချက်များကို ထုတ်ပြန်ပြီး လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်မှုကို ပုံမှန်စမ်းစစ်သုံးသပ် ခြင်းဖြင့် ပြည်တွင်း ပြည်ပဖိအားပေးမှုကို အရှိန်မြှင့်ပေးသည်။ ပဉ္စမမှာ လုပ်ပိုင်ခွင့်မြင့်မားသည့် ဆောင်ရွက်ရေးအဖွဲ့ကို ဖွဲ့စည်းသည်။ ထိုအဖွဲ့အစည်းက ပြဿနာ များအားလုံးကို ဖြေရှင်းရေးနှင့် အစိုးရအဖွဲ့အတွင်း ပြောင်းလဲမှုအား အကောင်အထည်ဖော်ရေးကို တွန်းအားပေးရန် ရည်ရွယ်သည်။¹¹ ဆဋ္ဌမအချက်မှာ ထိပ်တန်းခေါင်းဆောင်များထံမှ ပံ့ပိုးမှုကို သေချာအောင် ဆောင်ရွက်သည်။ နောက်ဆုံးအချက်မှာ ၎င်းတို့သည် အကျိုးအမြတ် ခံစားရရှိသူအားလုံးနှင့် ဆက်သွယ်မှုပြုလုပ်ရုံမျှမကဘဲ ကိုယ်တိုင်ပါဝင် လှုပ်ရှားစေသည်။

ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍ

မြန်မာနိုင်ငံရှိ ကုမ္ပဏီများသည် လာမည့်နှစ်များအတွင်း ကြီးမားသော ပြောင်းလဲမှုကာလတစ်ရပ်ကို တွေ့ကြုံ ရပေတော့မည်။ အဆိုပါ ဝန်ကျင်းတွင် ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် အပြန်အလှန်ချိတ်ဆက်နေသော အရေးပေါ်ကိစ္စ ၃-ခုကို ဆောင်ရွက်ရန် လိုအပ်ပေသည်။ ပထမကိစ္စမှာ ဈေးကွက်မျိုးစုံမှ ရနိုင်သော အခွင့်အလမ်းများနှင့် ပြိုင်ဘက်များ ၏ မဟာဗျူဟာများကို နားလည်သဘောပေါက်ကာ ပြည်တွင်းရော ပြည်ပတွင်ပါ ပြိုင်ဆိုင်နိုင်အောင် ကြိုတင်ပြင်ဆင် ရမည်။ ဒုတိယကိစ္စမှာ ၎င်းတို့၏ကုန်ပစ္စည်းများနှင့် ဝန်ဆောင်မှုများအတွက် အရည်အသွေးနှင့် ဈေးနှုန်းကို နိုင်ငံတကာစံနှုန်းများသို့ လျင်မြန်စွာရောက်ရှိအောင် ဆောင်ရွက်ရန်လိုသည်။

11 အလယ်အလတ်စားကုန်ပစ္စည်းများ ကုန်သွယ်ရေးဆန်းစစ်ချက်နည်းလမ်းကို ကုလသမဂ္ဂ၏ "ကျယ်ပြန့်သောစီးပွားရေးအမျိုးအစား"များတွင်အသုံးပြုရန်ဖြစ်သည်။ ထိုအမျိုးအစားသည်အမှန်တကယ် အသုံးပြုမည့် ကုန်ပစ္စည်းများဖြစ်ပြီး စားသုံးမှု၊ ငွေလုံးငွေရင်းနှင့် အလယ်အလတ်စား ကုန်ပစ္စည်းများမှာ များစွာ ခြားနားသည်။ အရှေ့အာရှရှိ ကုန်သွယ်ရေးပုံစံများနှင့် ကမ္ဘာ့တန်ဖိုးကွင်းဆက်များ၊ ကုန်ပစ္စည်းများ ကုန်သွယ်မှုမှ လုပ်ငန်းများ ကုန်သွယ်မှု WTO နှင့် IDE-JETO (ဖွံ့ဖြိုးဆဲစီးပွားရေးများ တက္ကသိုလ် - ဂျပန်ပြည်ပကုန်သွယ်ရေး)၊ ၂၀၁၁-ခုနှစ်ကို ကြည့်ပါ။

တတိယလုပ်ငန်းမှာ ငွေလုံး ငွေရင်းနှင့် အသိပညာအရင်းအမြစ်အဖြစ် နိုင်ငံရပ်ခြားအကျိုးတူ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သူများ စူးစမ်းရှာဖွေရန် လိုအပ်သည်။

နိုင်ငံတကာကုမ္ပဏီများအတွက် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရန် အခြားအချက်များရှိသည်။ ဦးစွာ ၎င်းတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် ရေရှည်စီးပွားရေး ဆက်ဆံမှုများ တည်ဆောက်ပြီး ၎င်းတို့ကဏ္ဍများ၌ ဦးဆောင်မှုအနေအထား ရရှိရေးအတွက် ဈေးကွက်ရယ်ယာများ ထူထောင်လိုလျှင် ၎င်းတို့အနေဖြင့် အမြန်လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ရန်လိုသည်။ ဒုတိယအချက်မှာ ကုမ္ပဏီများသည် မြန်မာနိုင်ငံအား ရေရှည်ကတိကဝတ်ထားရှိရေးနှင့် စီးပွားရေးဝန်းကျင်နှင့် အလုပ်သမားများအား လေ့ကျင့်ရေး၊ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုတို့တွင် ပါဝင်ရေးအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ထားရမည်။ တတိယ အဆင့်မှာ မြန်မာနိုင်ငံသည် တိုင်းရင်း သားလူမျိုးစု (၁၃၅)မျိုးရှိပြီး ထိုလူမျိုးစု၊ လူနည်းစုများသည် နိုင်ငံအပိုင်း ပြန့်ကျဲ နေကာဒေသများအကြား ဆက်သွယ် ရေး အခြေခံအဆောက်အအုံများမှာ ကန့်သတ်ချက်များရှိဆဲဖြစ်သည်။ ကွဲထွက် နေမည့် ဈေးကွက်တွင် အခွင့်အလမ်းရ ရှိရေးအတွက် မြင့်မားစွာ ပေါ့ပါးပြုပြင်လွယ်သော ပြည့်စုံပြီးအသေး စိတ်သည့် ချဉ်းကပ်နည်းကို ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရန်လို သည်။ နောက်ဆုံးအဆင့်မှာ ဒေသခံကုမ္ပဏီများနှင့် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ခြင်း အားဖြင့် လျှင်မြန်စွာ စီးပွားရေးကြီးထွားမှု အတွက်အခင်းအကျင်း တစ်ခုရရှိနိုင်ပြီး ဒေသခံကျွမ်းကျင်သော အခြေစိုက် စခန်းတစ်ခုကို လွယ်ကူစွာ အလှမ်းမှီနိုင်မည်။

□ □ □

မြန်မာနိုင်ငံ၏ ဒီမိုကရေစီသို့ရှေ့ရှုသော ငြိမ်းချမ်းရေးသို့ဦးတည်သော ဈေးကွက်စီးပွားရေးကို မျှော်မှန်းသော အသွင်ပြောင်းမှု (၃) ရပ်သည် နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံက ဆောင်ရွက်ရန် စိတ်အားထက်သန်စွာ တောင်းဆိုလာသည့် ပြုပြင် ပြောင်းလဲရေး အစီအစဉ်ပင်ဖြစ်သည်။ မြန်မာနိုင်ငံသည် ယင်း၏အလားအလာများကို အကောင်အထည်ဖော်၍ ကြွယ်ဝ ချမ်းသာ ပြီးအားလုံးပါဝင်သော လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်ကို ဖန်တီးတော့မည်ဆိုလျှင် ဆောင်ရွက်ရမည့် လုပ်ငန်းအမြောက်အများရှိ နေပေသည်။ အခန်း (၁)တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အတိတ်ကာလ စီးပွားရေးဆောင်ရွက်ချက် များကို စစ်ဆေးကာ အနာဂတ် ဖွံ့ဖြိုးမှုကို မြှင့်တင်ပေးနိုင်သော အလားအလာကောင်းသည့် အားသာချက်များကို အကဲဖြတ်ထားသည်။ အခန်း (၂) တွင် ၂၀၃၀-ပြည့်နှစ်တွင် စီးပွားရေးအဓိကကဏ္ဍများ၏ အလားအလာကိုကြည့်ကာ GDP ဖွံ့ဖြိုးမှုအရှိန်မြှင့်ရန် အလား အလာများကို ဆန်းစစ်ထားသည်။ အခန်း (၃)တွင် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ အရေးကြီးမည့်ကဏ္ဍ (၄)ရပ်ကို စစ်ဆေးထားသည်။ သို့ရာတွင် ထိုကဏ္ဍများကို မျက်မှောက်ကာလတွင် အလေး မထားကြဟု ယူဆပါသည်။ နိဂုံးချုပ် အားဖြင့် အခန်း (၄)တွင် အစိုးရနှင့် ပုဂ္ဂလိက ကဏ္ဍများအပေါ် အကျိုးသက်မှု များကို ဆွေးနွေးမှုဖြင့် အဆုံး သတ်ထားပါသည်။

ဤသုတေသနကိုပြုစုရာတွင်မြန်မာနိုင်ငံမှအချက်အလက်များအပေါ် စိတ်ချရမှုနှင့်ပတ်သက်၍ ပြဿနာအခက်အခဲ ရှိခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အမှန်တကယ်ခန့်မှန်းတွက်ဆများထက် ပိုမို၍ ဆောင်ရွက်ထားရပါသည်။ ဤခန့်မှန်းတွက်ဆမှုများသည် မြန်မာနိုင်ငံ၏ အလားအလာများကို နားလည်ရန်ကြိုးပမ်းနေသူတို့ အတွက် ပထမခြေလှမ်းတစ်ရပ် ဖြစ်နိုင်လိမ့်မည်။

မက်ကင်ဆေး ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

Copyright © McKinsey & Company

www.mckinsey.com/mgi

@McKinsey_MGI

McKinseyGlobalInstitute